

mi

Jože Hočevar
Osrednja knjižnica
66000 Koper

mehanotehnika izola

3 JULIJ 1981

glasilo delovne organizacije

**V prijetne
in sončne dopustniške dni**

Z letošnjim gospodarskim načrtom vstopamo v novo srednjeročno obdobje

Z letom 1980 smo uspešno dokončali našo štiriletno sanacijo in človek bi si zaželel malo predaha, vendar je start v novo srednjeročno obdobje nič manj težak kot pa izvajanje naše dosedanje sanacije. Mislim, da je celo težji predvsem iz razloga, ker so vsesplošni pogoji gospodarjenja bistveno bolj zaostreni in pred katerimi smo mnogo bolj nemočni kot v preteklem obdobju.

Pa vendar nam ne preostane nič drugega, kot da se spopademo z novimi zaostrenimi pogoji gospodarjenja in da pri tem ocenimo in ločimo, kateri so tisti pogoji gospodarjenja in našega življenja, na katere ne moremo vplivati, ker so izven našega vpliva in na tiste, na katere lahko vplivamo in jih obvladujemo, oziroma nam je dana možnost, da jih lahko obvladujemo.

Mislim, da nam predstavljajo temeljni planov za novo srednjeročno obdobje 1981–1985, ki so jih sprejele naše TOZD, čvrsto in zanesljivo osnovo, na kateri lahko gradimo našo bodočnost predvsem zato, ker izhajajo iz dosežene stopnje našega razvoja in dragocenih izkušenj, ki smo si jih nabrali pri izvajanju naše sanacije. Poleg tega izhajajo iz ocene možnosti našega razvoja za v bodoče.

Dejstvo, da smo letos dokončno sprejeli naš gospodarski načrt pozneje kot prejšnja leta, odraža v prvi vrsti zaostrene pogoje gospodarjenja in negotovosti ter našo omejeno možnost vplivati na tiste parametre, ki bistveno vplivajo na naše gospodarjenje. Odločili smo se, da zelo previdno in premišljeno ukrepamo in gradimo na sprejetih temeljih planov. Tako rezultati prvega tromesečja, kakor tudi prvih petih – šestih mesecev nam potrjujejo pravilnost takega pristopa, saj je doseganje plana v tem obdobju – v danih razmerah – popolnoma zadovoljivo. To nas tudi čvrsti v prepričanju, da ni nemogoče do konca leta doseči začrtanega plana za letošnje leto.

Naše prepričanje temelji v prvi vrsti na sledečem:

1. Prodajnost kot izhodišče naše aktivnosti smatramo, da je mogoče doseči tako na domačem kot na izvoznem trgu. Zgradili smo si tak asortiman in ustvarili tako pozicijo na trgu, da je po našem mnenju možno doseči planirano prodajo. Čeprav se kupna moč na domačem trgu drastično znižuje, smatramo, da bomo dosegli plan do konca leta. V prvih šestih mesecih smo zadovoljni z doseženo prodajo na domačem

trgu, pa tudi za izvoz še vedno lahko menimo, da ga je možno uresničiti, čeprav vladajo na svetovnem trgu izredno težki časi zaradi hude recesije, saj smo v prvih petih mesecih pod planom. Tudi tu nam situacija na svetovnem trgu igrača kaže na našo pravilno asortimansko naravnost, saj so se elementarne igrače (telefoni, fliperji, šivalni stroji, elektrovlakci) izkazali ponovno za tržno zanesljive proizvode v primerjavi z raznimi novostmi (kot so elektronske igrače) in razne muhe enodnevnice. Poleg tega se nam v izvozu s pridom potrjuje naš koncept regionalne diversifikacije.

2. Nabava je tudi v sedanji fazi izredno kritična, vendar smo jo v prvih šestih mesecih uspešno obvladovali tako iz uvoza kot na domačem trgu. V sedanjem trenutku ne vidimo razloga, da je ne bi obvladovali tudi do konca leta (razen za livarski program) predvsem zato, ker si ustvarjamo zadostna devizna sredstva, ki so v sedanjih jugoslovanskih razmerah najbolj dragocen element zanesljivega gospodarjenja.

3. Finansiranje tekoče aktivnosti smo v prvih šestih mesecih uspešno reševali kljub hudim težavam in smatramo, da jih bomo tako reševali tudi do konca leta ob doslednem usklajevanju prodajne, proizvodne in nabavne funkcije.

4. Tudi na področju proizvodnje ne vidimo nekih objektivnih razlogov, zakaj plana proizvodnje ne bi izpolnili do konca leta.

Toliko o dosedanjem poteku letošnjega gospodarskega načrta in po mojem mnenju o objektivnih možnostih za doseg tega do konca leta.

Kaj pa MI, smo vsi skupaj res prepričani, da ga je možno doseči? Smo dovolj prežeti z voljo in hotenjem, da ga dosežemo? Ali se ustvarja ustrezno klimo v kolektivu ob sedanjih hudih ekonomskih problemih naše celotne družbe? Ali se vsi zavedamo resnosti naše splošne ekonomske situacije? Mislim, da ne v celoti. Zaupanje vase in samozavest, ki si ga je naš kolektiv z muko povrnil v zadnjih letih in ki je bil kolektivu tako potreben, verjetno, da nekaterim ne ustreza, saj bi se radi ponovno igračkali z usodo našega kolektiva. Lahkomiselno politiziranje in neodgovorno kritiziranje, ki je izven sedanjega časa in prostora, se ponovno razrašča in to brez jasne vizije KAJ BI PRAVZAPRAV RADI in človek se nehote spomni dogodkov iz leta 1973/74. Človek se ob tej misli zgrozi. Ali je

možno kolektiv Mehanotehnike ponovno speljati v zablodo? Vedno sem neomajno verjel v kolektiv Mehanotehnike in verjamem v njegovo bodočnost, pa vendar...

Osebo smatram, da smo si v dosedanjih letih zgradili čvrst in zanesljiv koncept firme in našega poslovanja. Koncept, ki smo ga stabilizacijsko razvijali vrsto let v duhu, kot je sedaj spoznana potreba za celotno našo družbo. Leto 1981 bo za marsikatero našo delovno organizacijo preizkusno leto – za Mehanotehniko tudi. Prepričan sem, da bomo mi ta preizkus v

redu prestali in uspešno izpeljali leto 1981. Prvo polletje nam to že potrjuje.

Ob startu v novo srednjeročno obdobje nam je ob sedanjih hudih ekonomskih problemih celotne naše družbe in tudi širšega sveta, ki ne bodo kratkotrajni temveč daljšega obdobja, potrebna neomajna vera v bodočnost, v lastne sile. Potrebna nam je tista značilna samozavest kolektiva, ki je Mehanotehniki pomagala, da smo z lastnimi silami dosegli to, kar imamo danes.

Direktor DO:
Marjan Starc, dipl. oec.

Kaj nas čaka v prihodnje?

Podajati izjave v zvezi s pričakovanjem določenih rezultatov za kakršno koli področje ali panogo je danes kar tvegana zadeva. Oceno, kaj in kako bo z našo TOZD v naslednjih kvartalnih tekočega poslovnega leta, lahko damo le na osnovi sedanjega stanja.

Vijakarna:

Vijačnega programa – vijačnega blaga po JUS standardih ni težko prodati, vprašanje je le, kaj za to dobimo oziroma točneje, ali je program s svojimi po sporazumu panoge določenimi prodajnimi cenami sploh še rentabilen. Osnovni materiali za proizvodnjo vijačnih izdelkov so se od 1. 1. 1981 podražili in sicer:

– žica ČV za 13,5 %, žica MS za 25,2 % in MS palice za 27,3 %.

Pred dnevi nas je obiskal predstavnik našega glavnega dobavitelja ČV žice. Njihova delovna organizacija je namreč podala zahtevo za zvišanje cene ČV žice kar za 30 %. Naša delovna organizacija oz. naša TOZD pa težko dobi potrditev evidentiranja novih prodajnih cen, ki so izdelane na osnovi predhodnih podražitev osnovnega in ostalega materiala ter energije.

Livarna:

Za livarski del proizvodnje bi lahko rekli, da se počasi uresničuje tisto, kar so že v začetku predvidevali naši dobavitelji to pa je, da ne bo osnovnega materiala v zadostnih količinah.

Toliko o tem našem sedanjem stanju in obeh, preveč sicer ne smemo „godrnjati“, saj bi marsikdo kaj kmalu dejal, da iščemo krivdo pri drugih faktorjih medtem, ko želimo sami ostati „čisti“. Po vsem tem pa moramo poudariti, da pač delamo, izkoriščamo notranje rezerve, samoupravljamo, obravnavamo razne anekse SIS, samoupravne sporazume magistralnih cest, elektrogospodarstva, železnic itd.

Ob tem razmišljanju sem se spomnil na staro narodno basen, ki sem jo davno, že zelo davno slišal od moje babice, pa jo za spremembo preberite tudi vi.

Neke jasne majske noči so imeli v hiši ob gozdi ohcet. Ogromno svatov. Zraven hiše je bil kokošnjak. Ves ta živ-žav je opazovala lisica, ko se je nenedoma domislila: Urno je stekla po volka in ga kmalu prepričala o izredni priložnosti, ki se jima nudi.

Volku se je že slina cedila, ko je slušajoč lisico, mislil na mastne kokoši, ki so mirno spale v kokošnjaku.

„Ti pojdi, klati kokoši, jaz pa bom stražila“, mu je velela lisica. Po tihoma sta šla vsak na svoje „delovno mesto“.

Medtem, ko je volk šel v hlev, se je lisica postavila pod okno in na vso moč začela vpiti:

„Volk je v hlevu, volk je v hlevu“!

(Nadaljevanje na 3. strani)

Skočili so svatje vsi v prek, eden je pograbil palico, drugi kij, tretji vile in neusmiljeno so pričeli udrihati po volku.

Medtem pa je prebrisana lisica skočila v sobo in se namastila vseh dobrot, ki so ostale na mizi. Na koncu se je polila po glavi z rižem in z drugo jedjo ter kar se da hitro zbežala v gozd.

Tudi volku, čeprav vsemu pretepenemu, se je posrečilo pobegniti v gozd. Ko sta se kmalu potem srečala, je volk pričel neusmiljeno tuliti: „Joj, vse kosti so mi polomili, joj“.

„Joj, boter, joj“, pravi lisica, „tako so me mahnili po glavi, da mi možgani lezejo ven, kar poglej, poglej!“

„Oh botra, vse v vsemu, ti si potegnila krajši konec, daj da te nosim!“ In tako je lisica sedla

volku na hrbet, ki jo je stakajoč od bolečin nosil naprej v gozd daleč od morebitnih zasledovalcev.

Lisica pa je na hrbtu potuhnjeno stokala: „A joj, a joj BOLAN, BOLAN ZDRAVEGA NOSI, joj BOLAN ZDRAVEGA NOSI, joj!“

V basni nastopajo živali, ki vsaka po sebi poseblja človeka, ljudi s svojim značajem in položajem v družbi. Ko sem se spomnil na to zgodbo, sem pomislil na TOZD-e, SIS-e, banke, zbornice, uprave, itd. Kdo je pri tem volk, kdo lisica, kdo so svatje na ohceti, kdo je bolan, kdo je bolj zdrav, kdo več dobi po hrbtu, kdo koga nosi in do kdaj bo zmožgel nositi, pa ocenite bralci sami.

Roman Mekiš

Zakaj ne naredimo več?

Večkrat dnevno slišimo govoriti o produktivnosti, da jo je treba dvigniti, da moramo povečati proizvodnjo, da moramo povečati dohodek na delavca...

Čeprav slišimo besedo „produktivnost“ vsak dan preko radia, televizije in časopisja, o njenem bistvenem pomenu, kaj sploh je to in kako jo povečati, večina nas ne ve natančneje. Preprosto lahko opišemo produktivnost kot meritev fizičnega obsega proizvodnje na enoto časa, oziroma še preprosteje, koliko časa porabimo za izdelavo neke proizvodne enote.

Neka tuja znanstvena organizacija trdi, da na produktivnost vpliva nič manj kot 37 različnih dejavnikov znotraj posameznega podjetja. Med najbolj pomembnimi so naštet: sodobna organizacija dela, sodobne metode upravljanja in vodenja, sistem nagrajevanja, uspešnost izkoriščanja zmogljivosti, bolj smotno izkoriščanje osnovnih sredstev, varčevanje s surovinami in energijo, strokovno izobraževanje in usposabljanje delavcev, medsebojni odnosi in drugo. Dejstvo je, da že znotraj posamezne panoge obstajajo velike razlike v produktivnosti med različnimi delovnimi organizacijami (v kovinski industriji je ta razlika več kot dvajsetkratna), kaj šele med samimi panogami. Ob obstajanju takšnih razlik v produktivnosti med samimi delovnimi organizacijami v posameznih panogah, se nam postavlja vprašanje, ali so visoko produktivni za svoje delo pravično nagrajeni, slabi pa kaznovani?

Splošna ugotovitev je lahko, da so razlike med osebnim dohodkom delavca v najbolj in najmanj produktivni delovni organizaciji dokaj skromne. Uspešnost delovne organizacije je v veliki meri odvisna od delavcev, njihove pripravljenosti, seznanjenosti s cilji delovne organizacije in njihove zavestne opredelitve za te cilje.

Ne moremo mimo tega, da ne omenimo nagrajevanje po delu — kaj je sploh to? Da je pojem nagrajevanja po delu v teoriji razmeroma lahko analizirati in definirati, v praksi pa težje uresničiti, govori tudi citat enega naših družboslovnih znanstvenikov, ki trdi, da so si to načelo vzele kot temelj vse socialistične družbe doslej, v praksi pa tega vprašanja niso nikjer resno analizirali.

Idealna formula za nagrajevanje po delu bi morala vsebovati prizadevanje in znanje delavca ter rezultat kolektivnega dela. Na vprašanje, koliko je v naših delovnih enotah „zaposlenih — nezaposlenih“ ali z drugimi besedami, koliko je delavcev, ki bi na drugem delovnem mestu lahko bili bolj koristni, je težko odgovoriti. Analiza v eni izmed večjih in uspešnih delovnih organizacij je pokazala, da „režijci“ izkoristijo komaj dobre tri ure sedemurnega delovnega dne. Pošteno pa je treba povedati, da problem „zaposlenih — nezaposlenih“ ni samo problem v administraciji, temveč tudi v marsikateri gospodarski dejavnosti.

Naslednje ugotovitve zapišemo, vendar brez komentarja. Poleg že navedenega je velika prilagodljivost za povečanje pro-

duktivnosti, uvajanje nove sodobnejše tehnologije.

Delavci moramo biti motivirani, da kot dobri gospodarji pametno investiramo, da bi sebi in drugim zagotovili prihodnost. Kajti zavedati se moramo, da bo dobra ali slaba investicijska odločitev vplivala ne samo na uspešnost, ampak povezano s tem tudi na produktivnost ne samo delovne organizacije, temveč tudi širše družbene skupnosti.

Se bi lahko pisali in razglabljali o tem, kako povečati produktivnost, kako zmanjšati (ali odpraviti) neproduktivne ure in

podobno. Končna ugotovitev vseh modrovanj in analiz bi bila slej ko prej ta, da je potrebno več delati. Da je to res, je pokazala statistična anketa med Slovenci, ki dokazuje, da kar 82,8 odstotkov Slovencev meni, da je treba za uresničitev stabilizacijskih prizadevanj več in bolje delati. To so bile ugotovitve, vprašanje, ki ostaja odprto, pa je:

Kdaj bomo prešli od besed k dejanjem?

Koliko časa je bilo treba v Jugoslaviji delati za:

	1959 leto	1969 leto	1979 leto
1 kg riža	8,1 ure	3,9 ure	3,3 ure
1 kg makaronov	4,4 ure	3,7 ure	2,4 ure
1 kg krompirja	1,1 ure	44 minut	1,0 ure
1 kg fižola	3,9 ure	2,8 ure	3,5 ure
1 kg jabolka	2,2 ure	1,6 ure	1,8 ure
1 kg govedine	11,3 ure	8,5 ure	7,4 ure
1 jajca	17,6 minut	26,5 minut	18,6 minut
1 l mleka	1,6 ure	1,1 ure	51,4 minut
1 kg masla	26,9 ure	15,9 ure	10,9 ure
1 l jedilnega olja	11,2 ure	3,7 ure	3,3 ure
1 kg sladkorja	6,9 ure	1,9 ure	1,6 ure

Čas je izračunan iz povprečnih mesečnih osebnih dohodkov in povprečnih drobnoprodajnih cen v posameznih letih,

ki jih objavlja zvezni zavod za statistiko.

Iz časopisnih virov zbral in uredil Milan Vuga

88 dreves tov. TITU

Na dan mladinskih delovnih brigad — prvega aprila se je po vsej Jugoslaviji začela akcija 88 dreves za tovariša Tita. Spominski parki, zelenice, drevoredi, cvetličnjaki, ki jih bomo v okviru te akcije uredili, bodo svojevrsten izraz ljubezni in spoštovanja do tovariša Tita in njegovega dela. Akcija poteka po vseh krajih Jugoslavije, v njej pa množično sodelujejo delovni ljudje in občani, pripadniki JLA, predvsem pa seveda mladinci in pionirji. Iz mnogih slovenskih mest že poročajo o uspešnem poteku akcije.

Tako smo v naši delovni organizaciji med prvimi na obali posadili 88 dreves — duglazij 22. marca na dan odhoda Titove štafete iz Titograda. To je delo marljivega vrtnarja Draga Ivančiča, ki skrbi za urejeno okolico v tovarni. Med posajenim drevjem nameravamo postaviti kip tovariša Tita in okolico preurediti v spominski park maršala Tita. Malenkost, vendar vzoren primer skrbi za urejeno okolje, ki na obali gotovo izstopa.

88 dreves duglazij v parku Mehanotehnika kot izraz spoštovanja in ljubezni delavcev do tov. Tita.

Teh dni ne bomo nikoli pozabili

*V poletni dan.
Vse hiše v soncu se bleste,
na oknih nageljni gore,
odmeva pesem prek poljan.*

*A tu pred nami spomenik
je kakor temnih dni glasnik.*

*Poglej, ta kamen mrtev ni,
na njem napis nam govori.
Bil fant je mlad, življenja cvet,
ki v boj je šel za lepši svet.*

*Kot lev se v borbo je pognal,
nekje pod Mrzlico je pal.
In drug napis . . . ta bil je oče,
ga, talca, je pokosil strel,
ostal za njim je le pepel
in treh otrok solze pekoče.*

*Vi vsi, ki padli ste za nas
v gozdovih, ječah in drugod,
svobodi utirali ste pot,
ne izbriše iz naših src vas čas.*

V mesecu juliju se spominjamo dveh praznovanj naše revolucije.
4. julij — dan borca je jugoslovanski praznik. Tega dne pred 39 leti je politbiro CK KPJ na seji v Beogradu v hiši Vladislava Ribnikarja na Dedinju med drugim sklenil, naj sabotažne akcije prera-
stejo v upor vsega naroda Jugoslavije proti okupatorju, odporiške skupine pa v partizanske enote. Ta dan pomeni torej začetek organiziranega oboroženega boja proti okupatorju, hkrati pa tudi graditev novih družbenih odnosov v skupnosti enakopravnih narodov in narodnosti Jugoslavije. Tisoče in tisoče mladih fantov, očetov, deklet in žena pa celo otrok vse Jugoslavije, ki se niso hoteli podjarmiti lačnemu sovražniku, je odločno vstopalo v partizanske vrste, da bi branili svojo domovino, predvsem pa, da bi nam izbojevali lepšo prihodnost. V svoji želji po pravičnejšem, enakopravnem in mirnem življenju vseh narodov niso klonili niti pred grozotnimi

mučenji in pokoli, ki jih je izvajal sovražnik nad nedolžnim prebivalstvom, stisnili so zobe in še bolj ključovalno in zagnano utirali pot svobodi.

22. julij — dan vstaje je slovenski praznik. Tega dne je na Slovenskem ozemlju počila prva partizanska puška, ki je množico pozvala v boj proti okupatorju, v boj za lepšo prihodnost. Ogenj vstaje vsega ljudstva se je hitro širil iz Srbije in 22. julija so njegovi plameni zaplapolali tudi v Sloveniji. Pod Šmartno goro je odjeknil prvi strel in narod si je usodo in bodočnost vzel v svoje roke. Tisočletja tlačeni in ponižani so odvrgli okovje suženjstva in se uprli. Bil je težek boj z velikim krvnim davkom tisočev in tisočev žrtev. Mnogi so padli v boju, mnogi so podlegli mučenju v zaporih, vendar našega naroda niso poteptali. Boj pravičnega je bil naposled nagrajen z zmago.

Sandra Grbec

*Takrat, ko je prvič ročice razprl,
takrat si v radosti plašno vztrepetala,
samo da mi ne bi, da ne bi umrl.*

*Takrat, ko na prsih je tvojih še spal,
takrat si mu nežno v solzah šepetala,
glej, kmalu iz tebe cel fant bo postal.*

*Postal je tak fant, da bi gore premikal,
nikdar se ni klicu svobode izmikal.
Tako si mu segla poslednjič v roko
in v tebi je telo: „Da! Vrnil se bo!“*

*Zdaj veter raznaša besede njegove,
prisluhni natanko, da čuješ glasove.
Lepo je veš mama, lepo je živeti,
toda za kar sem umrl, bi hotel še enkrat umreti.*

K.D.Kajuh

Čestitamo

Ob dnevu borca, 4. juliju in dnevu vstaje slovenskega naroda, 22. juliju

Delegatka 3. kongresa samoupravljalcev — Pušpan Elizabeta

Na 3. kongresu samoupravljalcev, ki je potekal sredi junija, je našo občino zastopala delavka delovne organizacije „Droga“ TOZD „Delamaris“ Pušpan Elizabeta.

Elizabeta je že od malega občanka starega obmorskega mesteca, kjer ima ribištvo že več kot stoletno tradicijo. Takoj po končani osnovni šoli se je vključila v delo takratne delovne organizacije „Delamaris“, kjer je v svoji devetnajsetni delovni dobi napredovala v predelavko v oddelku kontrole doz. Kljub temu, da je poleg svojega dela tudi mati dveh šoloobveznih otrok, se danes aktivno vključuje v samoupravno in družbenopolitično delovanje.

Uspešno opravlja funkcijo predsednika DS TOZD, prav tako pa sodeluje v različnih samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah znotraj tovarne in v krajevni skupnosti. Srečamo jo tudi kot aktivno delavko v svetu za družbeno ekonomski in politični položaj žensk v okviru občinske konference SZDL.

Na vprašanje, kako je sprejela novico, da bo kot delegatka izolske občine na kongresu predstavljala interese pet tisoč zaposlenih v tej občini, se je najprej nasmejala, nato odgovorila:

„Bila sem prijetno presenečena, kajti takega zaupanja dejansko nisem pričakovala. Zame je to odraz priznanja in nagrada za moje dosedanje delo v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah.“

Elizabeta Pušpan je sodelovala pri pripravah na 3. kongres samoupravljalcev, saj se je udeležila različnih konferenc sindikata in številnih sej.

Naša delegatka je svoje poslanstvo na kongresu že zdavnaj opravila, doma se je ponovno vključila v delo, ki jo je v polnem teku čakalo, hitro je spet pristopila k tovarniškemu dogajanju. Prepričani smo, da je uspešno zastopala našo občino.

Priznanja sindikalistom

Na volilni seji občinskega sveta ZSS občine Izola so 23. aprila 1981 podelili zaslužnim in dolgoletnim sindikalnim aktivistom — Srebrni znak sindikata. Podeljenih je bilo sedem priznanj posameznikom, eno priznanje pa najbolj aktivni osnovni organizaciji. Med dobitniki priznanja sta tudi delavki naše delovne organizacije sicer Marsič Zvezda iz sindikalne organizacije v TOZD „Tehnične igrače“ — Elektrovlak in Kosanovič Terezija iz sindikalne organizacije v TOZD „Pisarniške potrebščine.“

Za prizadevno in aktivno delo je prejela priznanje osnovna organizacija ZSS v TOZD „Kovinski izdelki“.

Žika Jovičič

Socialna politika v združenem delu

Dolgo je prevladovalo mnenje, da je socialna politika samo nekakšen spremljajoči del ekonomske politike in da ji je podrejena. Istočasno pa se v neposredni praktični aktivnosti razume pojem socialne politike kot socialno skrbstvo, socialno zaščito, torej tisto dejavnost, ki je predvsem namenjena saniranju posameznih socialnih primerov, zagotavljanju pomoči tedaj, ko posameznik ali skupina ljudi pride v določeno socialno stisko. Vendar niti z enim, niti z drugim se ne moremo in ne smemo strinjati.

Socialna politika je del globalne politike naše družbe zaradi tega, ker je del skupnega cilja — izgradnje samoupravnih, socialističnih odnosov, ki se uveljavljajo skozi splošno rast materialne osnove družbe, skozi krepitev individualne in družbene produktivnosti dela ustvarjanja večjega dohodka, skozi krepitev kulturne ravni delovnih ljudi, skozi razvijanje družbene samozaščite in splošne ljudske obrambe.

Vsebina socialne politike pa so delovni in življenjski pogoji delavcev in delovnih ljudi. To je zelo široko področje, naj pa opozorimo na nekatera bistvenejša:

— Delovno mesto delavca, ureditev delovnega okolja in varstva pri delu, ureditev družbene prehrane, raspored delovnega časa, posebna zaščita določenih kategorij delavcev, zdravstveno varstvo, invalidsko varstvo, pokojninsko zavarovanje, izobraževanje, otroško varstvo, odmor in rekreacija, kultura, stanovanjska vprašanja, in življenjsko okolje.

S socialno politiko naj se torej razrešujejo, pa tudi preprečujejo različni socialni problemi, onemogoča nastajanje nehumanih odnosov med ljudmi in krepí njihova medsebojna povezanost. Vendar socialna politika ni v svojih konkretnih ciljih enkrat za vselej dana. Njeni cilji se dopolnjujejo, spreminjajo, posamezne naloge dobivajo različna mesta glede svoje pomembnosti.

Našo prihodnost vidimo v materialno in duhovno bolj bogati družbi. Zato naš namen ni potrošniška družba na višji stopnji materialnega razvoja,

ampak družba humanih odnosov in vrednot kot so: svoboda, socialna trdnost, delovna ustvarjalnost, narodna socialistična zavest, izobrazba, kultura, solidarnost in enakost, ki temelji na zavestnem hotenju vse družbe.

V vsakodnevnem življenju je zelo pogosto v rabi pojem „življenjski standard“. Lahko bi rekli, da življenjski standard odraža raven življenjskih in delovnih pogojev ali z drugimi besedami, stopnjo zadovoljevanja človekovih življenjskih potreb. Le te so tako materialne kot nematerialne.

V okviru socialne varnosti pa bi lahko zaobsegli vse tiste ukrepe in aktivnosti, ki zagotavljajo v eni strani preprečevanje nastajanja socialnih primerov, na drugi pa največjo možno pomoč in varnost, ki nastaja ob naravno neizogibnih primerih: boleznih, invalidnosti, nezaposlenosti, materinstvu, starosti, ipd.

Socialno skrbstvo je vsekakor del socialne politike, njeno uresničevanje na ožjem področju. Toda za to dejavnost je značilno, da je predvsem usmerjena na „kurativo“, torej na saniranje posameznih socialnih primerov. Čeprav tudi socialno skrbstvo ne more biti pasivno glede preprečevanja, pa je le bolj zavzeto z zagotavljanjem pomoči konkretnim osebam ali skupinam, ki so v taki ali drugačni stiski.

Socialni primer je dejansko konkretizacija socialnega skrbstva. Konkretna težava, ki jih ima posameznik, zahtevajo, da se tako primer obravnava in da se podvzamejo ustrezni ukrepi.

Socialne dajatve so sredstva, največkrat materialne dajatve, s katerim se sanirajo primeri, ko posameznik ali skupina potrebuje socialno pomoč. Te socialne dajatve so različne: nadomestila, nega, pomoč, ipd. Uspešno uresničevanje socialne politike zahteva, kot temu pravimo, na eni strani interdisciplinarni pristop pri proučevanju konkretne problematike, na drugi strani pa mora zagotavljati tesno medsebojno sodelovanje različnih dejavnosti v njenem uresničevanju.

Boža Mrakič

U savremenom društvu igračka podrazumeva mnogo više funkcija od obične igračke

Iz Obrenovca SR Srbije se nam je s svojim prispevkom oglašio novinar Pera Srečković. V prodajalnah naših igračk je med prodajalci in kupci izvedel anketo o naših proizvodih. Kaj so mu o igračkah Mehanotehnike povedali prodajalci sami predvsem pa potrošniki, pa bomo izvedeli v naslednjem sestavku.

Igračke i proizvodi „Mehanotehnike“ — Izola sve su prisutniji na domaćem tržištu. Robne kuće otvaraju specijalna odeljenja za najmladje, a sve je veći broj i prodavnica specijalizovanih za potrošače od pelena do školske klupe.

U Obrenovcu, kraj Beograda naš saradnik je razgovarao sa prodavcima igračkaka i rukovodiocima u trgovini a, takodje i sa potrošačima i tako smodošli do prve ankete o našim proizvodima u SR Srbiji.

— LJUDI NIŠTA NE VOLE TOLIKO KAO SVOJU DECU I NE PITAJU ŠTA KOŠTA IGRAČKA, AKO JE TO ŽELJA NJIHOVOG DETETA. SPREMNI SU DA ZA SVOJE NAJMLADJE ODVOJE ZA IGRAČKU, LIŠAVAJUĆI SE MNOGO ČEGA DRUGOG.

TAKVA RODITE LJSKA OSEĆANJA TREBA DA BUDU POŠTOVANA I OD STRANE PROIZVODJAČA IGRAČAKA I POTREBA ZA DECU, POŠTOVANA UZ KVALITETAN PROIZVODJAČKI PROGRAM.

Eto, to bi bila sažeta poruka iz Obrenovca vašem kolektivu. A sada u razgovoru da podjemo redom.

Robna kuća „Milosav Jovanović“ je najveći trgovinski kompleks u ovom mestu, i u njenim okvirima postoji specijalno odeljenje igračkaka.

— Mi smo zadovoljni saradnjom sa „Mehanotehnikom“ Izola—kaže Marinko Jakanović, direktor OOUR Velikoprodaje TRO „Posavina“, u čijem sastavu radi i Robna kuća. — Moje lično mišljenje je, da se u proizvodnji i asortimanu igračkaka treba prilagodjavati vremenu a i uzrastu dece. Novi pronalasci, nova saznanja imaju odraza i na psihu i razvoj dece, te im se na tom terenu i u zabavi treba prilagodjavati. Prilagodjavati tako, da im se saznanje o svetu i životu približi što je moguće, više plemenito, istinito i sadržajno.

Kreatori svih proizvođača igračkaka pa i „Mehanotehnike“

treba da ulažu posebne napore, jer roditelj svom detetu i kroz igračku treba da mu približava stvarnost. Igračka, dakle, vezuje roditelja za dete, otac i majka se odriču svojih važnijih poslova da bi sa svojim najmladim proveli određeno vreme uz igračku. Pa ako je već tako, onda je dužnost i obaveza proizvođača da se prema igrački odnosi krajnje odgovorno, oprezno, pedagoški i sa odnosom stručnog i iskrenog vaspitača.

Inače, čuli smo na kraju od direktora Jakanovića, mi imamo u planu da i u našoj budućoj velikoj robnoj kući otvorimo posebno odeljenje igračkaka. Ocenjujući dosadašnju saradnju kao dobru, nadamo se da će ona biti još bolja i u tom pravcu korisni su obostrani koraci i nastojanja.

Vida Selenić je poslovodja odeljenja igračkaka u Robnoj kući i punu 21 godinu radi na ovom poslu. Od ljudi u Robnoj kući i TRO „Posavina“ čuli smo da ona poznaje ne samo dušu svakog deteta nego i dušu svake igračke, pa joj onda i nije teško da da svestranu ocenu ovog asortimana za naj-

ka. Ona je u današnjim uslovima pouka, poruka, najpristupačniji i najjednostavniji užbenik za najmladje.

To je osetljiv vaspitni materijal, pa pretpostavljam da je i u „Mehanotehnici“ prisutan u kreiranju igračkaka iskusan tim psihologa, pedagoga a nije na odmet da proizvođači igračkaka prihvate i mišljenje roditelja.

Za ove moje dve decenije rada videla sam i u neprestanim kontaktima sa decom i roditeljima uverila se da igračke treba da budu zanimljive, maštovite, da raspljuju dečju maštu. I boja je jedan od osnovnih elemenata dečjeg sveta, te one mora da budu njima interesantne i tehnološki postojeane.

Koliko sam zapazila „Mehanotehnika“ se trudi da joj deklaracije iz igračku budu jasne, ali i tu treba biti širi u dijapazonu jezika. Tačnije, pod pretpostavkom da o upotrebi i funkciji igračke čitaju deklaraciju deca, i sam taj propratni papir mora se prilagoditi njihovom uzrastu i nameni igračke.

Ako se još uzmu u obzir turisti i stranci, onda se mora voditi računa i o igrački kao suveniru i dostupnosti i prilago-

njeno za tržište. Zatim u upotrebnom smislu, dugotrajnosti igračke i prihvatljivosti svih materijala od kojih se igračke proizvode.

Kod nas, kao što sam rekla, dosta se prodaju igračke „Mehanotehnike“. Posebno za praznike i prigodne datume — rođendane i dr. Najviše se traže automobili, servisi za devojčice a posebno kockice za igranje.

I ne zaboravite da preko vašeg lista poručite fabriki: NEKA VIŠE MAŠINA BUDE NAMENJENO PROIZVODNJI „ŠKOLSKIH IGRAČAKA“ — IGRAČAKA KOJE ĆE POSLUŽITI KAO UČILA.

U prodavnicu „Dečja radost“, Poljoprivrednog kombinata „Beograd“, mame i tate često navraćaju da bi svoje najmladje razveselili i igračkama „Mehanotehnike“.

— Igračka je za dete velika radost—kaže nam poslovodja ove prodavnice Verica Marković. — A i mi se radujemo ukoliko sa našim izborom možemo da podelimo tu roditeljsku i dečju radost.

„Bimo kockice“ iz Izole veoma se dosta traže pa je moj zaključak da treba što više tragati za igračkama koje nisu samo igračka nego i koristan predmet u kojima dete može da traga, da komponuje da u igri učestvuje uz razmišljanje. Kreativna igračka podstiče i dete na kreativnost, na stvaranje.

Da je prodavnica pravo mesto i dobar putokaz za proizvodne mašine, odmah su nas uverile reči jednog od roditelja koje u okviru ove naše ankete, navodimo:

— Kupio sam detetu lokomotivu i četiri vagona baš od „Mehanotehnike“ Izola. Moj mališan me je molio da u igri pridodam koji vagon toj „kompoziciji“. Avaj, kod ove igračke nemoguće je izvesti „priključak“ (priključiti) još koji vagončić.

— Decu moramo da vaspitavamo modernije, savremenije—rekao nam je drugi roditelj. — A pošto je sve više vaspitnih faktora u odgoju deteta, neminovno je da se i fabrike igračkaka, kao jedan od njih okrenu vremenu, okrenu onome za čime deca teže, novim igračkama sa potpuno novim i jasnim porukama. Ja sam čitao da u nekim zemljama pre proizvodnog ciklusa igračkaka prave se

(Nadaljevanje na 7. strani)

U „Robnoj kući“ najveći izbor igračkaka — igračka, univerzalni jezik najmladjih.

mladje sa iskustvom vrhunskog stručnjaka:

— U ukupnom asortimanu igračkaka na ovom odeljenju „Mehanotehnika“ je zastupljenja sa oko 60—70%. Potrošači su uglavnom zadovoljni proizvodima ove fabrike, s tim što se u buduće mora povesti računa o usavršavanju tehničkih rešenja igračkaka. Oseća se i nedostatak igračkaka za određene uzraste. Davno je iza nas vreme kada je igračka bila samo—igrač-

djenosti igračke međjunarodnom dečjem jeziku.

Zbog čega, na primer, „Mehanotehnika“ nije uvela praksu štampanja i slanja kataloga svojih novih proizvoda ili onih koji su već u prodaji? Poznato je da su dečji vrtići i slične ustanove veliki potrošači igračkaka a bili bi i još veći kada bi trgovina takve kupce mogla upoznati sa sadašnjim ili budućim izborom igračkaka jedne fabrike. Da li je dosta u kreativnom smislu uči-

(Nadaljevanje s 6. strani)
ankete medju najmladjima šta bi voleli da im tata i mama kupe ili poklone za rodjendan, za dobre ocene, ili drugu prigodu. Da li je i „Mehanotehnika“ sa istim zadatkom posetila škole, dečje vrtiće ili porodice da bi na isti ili sličan način čula dečje (pa i roditeljske) želje.

— Igračke—čuli smo dalje u našoj anketi sa potrošačima, treba da budu postojanije, da se u upotrebnoj vrednosti i trajanja polazi od uzrasta kome se pojedina igračka namenjuje. U izbornoj boji nužno je prisustvo višestrukih kriterijuma, da su življe, postojanije, da budu zdravstveno neškodljive.

— Nije uzalud rečeno da su igračke simbol detinjstva. Pa kakvi saznanji i vaspitni simboli inspirišu dečju radoznalost? Dete se često poistovećuje sa funkcijom pojedinih igrački i nepedagoški i nehumano je odvajati ga od stvarnosti neodgovarajućim igračkama.

Pretpostavljam, da i kreatori igračaka i sami roditelji će

znati, da emocije miliona dece do kojih stižu njihovi proizvodi, usredsrede onim željama i ciljevima koje namenjuju sopstvenoj deci.

A I PLASTIKA MOŽE DA BUDE PLEMENIT MATERIJAL, AKO JOJ SE PODARI DUŠA RODITELJA, PEDAGOGA, PRIJATELJA DECE I NJIHOVOG DETINJSTVA. SVET PROIZVODJAČA JE ISTOVREMENO I NJEGOVA LJUDSKA SAVEST ZA GENERACIJE KOJIMA POMAŽE DA POSTANU LJUDI.

Eto, dragi naši čitaoci, sa ovim rečima jednog našega učesnika u anketi, koji je i nastavnik i roditelj, završavamo naše razgovore u Obrenovcu.

I nadamo se, da će iskrenost ljudi sa kojima smo razgovarali doprineti da „Mehanotehnika“ bude i nadalje veliki prijatelj dece i sutra kao što je i danas.

Nadamo se i verujemo, jer radost dece nije samo njihova radost.

Pera SREČKOVIĆ

Rešavanje iz gorećih plamenov s pomoćju vrvi.

V občini Izola je letošnja akcija NNNP potekala 6. junija 1981. V akcijo so bili vključeni komiteji za SLO v vseh srediinah. V naši delovni organizaciji se je akcija pričela ob 6. uri, ko smo aktivirali enote narodne zaščite. S pripadniki smo najprej zavarovali okolje delovne organizacije. Zaradi možnosti diverzantskih akcij smo zelo poostriili izvajanje kontrole vstopa v tovarniški prostor.

Ker so v akciji NNNP bile predvidene tudi razne sabotaže, pisanje raznoraznih parol in podobno, smo po sklepu občinskega komiteja za SLO in DS aktivirali enoto teritorialne obrambe, ki je delovne organizacije v občini zavarovala z žico. Nekaj pred 11. uro je v regalnem skladišču prišlo do požara, ki smo ga takoj alarmirali.

Gasilska enota Mehanotehnike je takoj pričela z gašenjem in tako vsem zaposlenim prikazala gasilske spretnosti. Seveda pa mora gasilec poleg gašenja obvladati rešavanje iz plamenov. Zato so nekateri pogumnejši delavci skakali iz 1. nadstropja skladišča v lovko (raztegnjen prt), ki so ga spretni gasilci raztegnili pod oknom. Zatem

je bilo prikazano tudi rešavanje delavcev iz plamenov s pomoćju vrvi.

Po končani vaji — gašenje požara — so sirene oznanile konec nevarnosti in akcija je bila s tem zaključena. Ob koncu bi radi povedali, da smo predpostavke za izvedbo akcije NNNP dobili od občinskega komiteja za SLO in DS. Menimo, da je akcija dosegla svoj namen in sicer: preverili smo delovanje komitejev za SLO in DS v TOZD in DSSS, ugotovili pripravljenost in spretnost enot civilne zaščite, narodne zaščite, teritorialne enote. Ne bi bilo prav, če bi rekli, da napak ni bilo. Vse nepravilnosti in nerodnosti, ki so se pojavile med pripravo in samo akcijo, so zapisane in jih bomo na seji odbora obravnavali, predvsem pa jih v naslednjih akcijah skušali odpraviti. Kratka analiza, ki jo je pripravil odbor za SLO in DS je pokazala, da smo se marsikaj naučili, da bomo v različnih nesrečah hitro in pravilno ukrepali.

Ob tej priliki se želimo zahvaliti vsem, ki so v akciji neposredno sodelovali in tistim, ki so kakorkoli pripomogli k uspešni izvedbi akcije.

Odbor za SLO in DS

Dekleta — pripravnice voda prve medicinske pomoći nudijo ponesrečencem pomoć.

O akciji NNNP 1981

Najpogumnejši so skočili na raztegnjeno lovko

Predstavljamo vam: DE »Šivalni stroji«

Zgodovina delovne enote „Šivalni stroji“ je zelo pestra in razgibana. V sedanji organizacijski obliki obstaja od leta 1973, ko se je z ostalimi tremi delovnimi enotami in pripravo dela združila v TOZD „Tehnične igrače.“

Pred tem je bila to tako imenovana „štancarija“, v bistvu oddelek strojne obdelave kovin, hkrati pa tudi oddelek, v

valnega stroja, sestavljenk pionirja elektrotehnika in mehana ter občasno montaže igrač iz drugih delovnih enot (vagonov ipd.), vse po načelu fleksibilne organizacije in racionalne proizvodnje v TOZD

DE „Šivalni stroji“ je v času poslovanja v okviru TOZD „Tehnične igrače“ doživljala velike spremembe, tako organizacijske, tehnološke kot tudi

Vodja DE „Šivalni stroji“ tov. Komac Vlado.

katerem so se rojevale prve igrače (mehano, elektropionir, vlak žiro, džip, veseli Jaka, telefoni, motorčki, itd.). Poudarek je bil vedno na štancanju (tudi za zunanje partnerje), medtem ko so se montaže postopoma razvijale v drugih prostorih. Sedanji proizvodni program sestoji v glavnem iz proizvodnje štancanih in krivljenih polizdelkov za ostale delovne enote iz TOZD v Mehanotehniki, proizvodnje ši-

spremembe v opremljenosti in zunanem videzu.

Proizvodnja starega šivalnega stroja je bila zaradi slabe konstrukcije in velikih reklamacij izdelka ukinjena in delovna enota je proizvajala elektromotor 050 vse do proizvodnje novega šivalnega stroja v začetku sanacijskega obdobja. V tem času je bila tudi rekonstruirana barvarna, v kateri se je do tedaj vršilo izključno bar-

Evidentičarka v DE „Šivalni stroji“ tov. Medica Nerina

Režijski delavci v oddelku stiskalnice

Tov. Pavla Ambrožič že vrsto let skrbno opravlja dela na stiskalnem stroju.

vanje kovinskih delov. Po adaptaciji je barvarna prešla v sklop DE „Tračnice“, v kateri se je uvajal Schuco program, kasneje pa je bilo vse barvanje zaradi racionalnosti organizirano v DE „Električne železnice.“

V teku sanacijskega obdobja 1976–1980 je DE „Šivalni stroji“ napravila tudi velik korak v

opremljenosti in tehnologiji. V oddelku strojne obdelave so bile nabavljene nove, hitre stiskalnice in velik del opreme za avtomatizacijo. Rezultat vsega tega, pa tudi prizadevanja kadra je predvsem to, da trenutno ta oddelek dela samo v eni izmeni, čeprav se je proizvodnja TOZD v tem času skoraj trikrat pove-

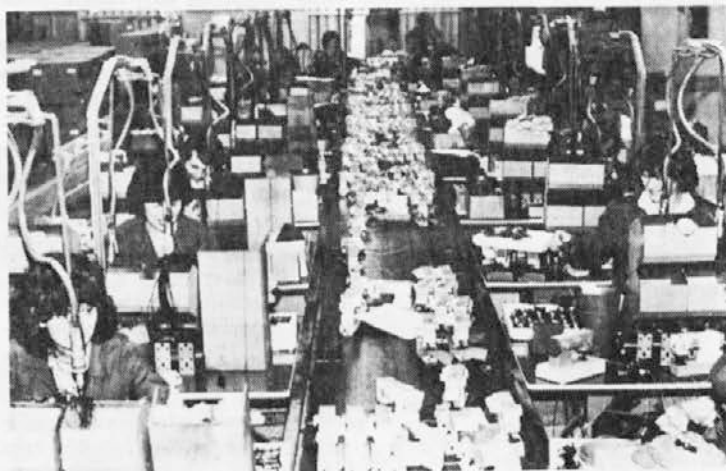

Vestna kontrola in ob koncu pakiranje izdelka.

čala. V montaži je bil uveden način dela na integriranih delovnih mestih, ki je takoj pokazal pozitivne rezultate, saj delavke niso več vezane na tempo traku, ampak ta služi le kot transportno sredstvo.

karne, v katere je bila preseljena celotna montaža šivalnih strojev in so tako prostori bivše montaže ostali na razpolago za proizvodnjo mehana in elektropionirja.

S tem je postala vprašljiva lo-

Montaža šivalnih strojev v DE „Šivalni stroji“ — delavke delajo na integriranih delovnih mestih kar pomeni, da vsaka delavka izdelava celotni izdelek sama, tekoči trak v tem primeru služi le kot transportno sredstvo.

Pomembna pridobitev za delovno enoto in za TOZD so adaptirani prostori bivše vija-

kacija stiskalnice (med dvema montažama), je pa rešitev tega problema predvidena v seda-

Ko je izdelek sestavljen, je nujno potrebna temeljita kontrola.

njem srednjeročnem obdobju. Še letos bo delovna enota dobila nov montažni trak, predviden za proizvodnjo novega šivalnega stroja (cik-cak), za katerega so orodja v končni fazi. Ocenjujemo, da bo druga ekonomsko zelo upravičena investicija nabava podajalnikov za preše, s katerimi bo možno še izboljšati avtomatizacijo strojnega dela.

V delovni enoti je trenutno zaposlenih 106 delavcev. Ti

imajo svoji osnovni organizaciji sindikata in mladine, ki se aktivno vključujeta v družbeno-politično življenje TOZD in delovne organizacije. Delovna enota uspešno izpolnjuje operativne naloge, v bodoče pa jo enako kot druge DE v TOZD čakajo predvsem naloge v zvezi s povečanjem produktivnosti dela, racionalizacijo režijskega kadra, prihranki na materialu in energiji ter izboljšanju delovnih pogojev.

Vsako leto si Mehanotehniko ogleda veliko število obiskovalcev

Na ekskurzije smo v Mehanotehniko že precej navajeni, saj nas že dolgo obiskujejo razne skupine obiskovalcev, ki se želijo seznaniti z našo proizvodnjo. Ob tem malokdo pomisli, da si proizvodnjo igrač letno ogleda nič manj kot 40-50 skupin, ali če predstavimo podatek iz lanskega leta — kar 1330 obiskovalcev! Tudi letos si je do sedaj ogledalo izdelovanje igrač nad 650 različnih obiskovalcev.

Največkrat nas obiščejo učenci osnovnih šol in tehničnih šol, ki imajo take ogledne tudi predvidene v programih šolanja.

Niso redki tudi obiski študentov raznih fakultet predvsem strojne, organizacijske, itd. Vsem obiskovalcem od prvošolčkov pa do doktorjev znanosti, je seveda potrebno zagotoviti tudi ustrezno razlago in predstavitev DO, kar pa ni vedno lahka zadeva.

Kljub raznim težavam, ki se pojavljajo ob obiskih, vedno znova ugotavljamo, da so delavke obiskovalcev zlasti osnovnošolčkov kar vesele — saj vnašajo določeno popostritev v proizvodni proces oziroma v monotono delo ob tekočem traku.

Pomembno pa je, da tudi obiskovalci odidejo zadovoljni in s seboj odnesejo vtise ter spoznanja o načinu proizvodnje igrač. Neredki priznajo, da izdelava igrač „ni igračkanje“ kot so prej mislili, temveč organizirani proizvodni proces.

Ljubo Klanjšček

Verjetno najštevilnejša ekskurzija v Mehanotehniko: 180 najboljših učencev severnoprimorske regije se je seznanilo s proizvodnjo igrač.

»Vesti v slikah«

Sodelavcem smo za prispevek, ki so ga s svojim dolgoletnim delom dali Mehanotehniki, podelili priznanja in jih ustrezno nagradili.

10-letniki

15-letniki

20-letniki

Vi vprašanje — mi odgovor

Vprašanje: Zaradi nenadne odsotnosti delavca je njegova dela in naloge v rednem delovnem času opravljal drugi delavec. Kakšna višina osebnega dohodka pripada temu delavcu?

Odgovor: Delavcu pripada osebni dohodek na podlagi doseženih rezultatov dela na opravljenih, ki jih dejansko opravlja, na podlagi osnov in meril, ki so določene v samoupravnih splošnih aktih. Ko delavec v določenem razdobju opravlja več vrst opravil, mu za ta čas pripada višina osebnega dohodka, ki je odvisna od skupno ustvarjenih delovnih rezultatov. Določila našega sporazuma o osnovah in merilih delitve sredstev za osebne dohodke dajejo delavcu pravico, da mu v primeru začasne razporeditve na druga dela izven redne delovne naloge pripada osebni dohodek po delu, na katerem je začasno razporejen, v kolikor ni bil doseženi osebni dohodek zanj ugodnejši. Če delavec nadomešča odsotnega delavca do 3 dni, mu nadomestilo OD ne pripada, nad 3 dni pa osebni dohodek obračuna za ves čas nadomeščanja po ugodnejši osnovi.

Vprašanje: Koliko dni dopusta pripada materi, ki je nastopila porodniški dopust 25. 3. 1981 za leto 1981?

Odgovor: Delavec ima pravico izrabiti letni dopust, ko mu preteče določen čas nepretrganega dela in ta čas ne sme biti daljši kot 6 mesecev. V kolikor pa v koledarskem letu delavec ne izpolni tega pogoja, mu po zakonu pripada dopust v višini, ki je sorazmerna času,

prebitem na delu (2. odst. 90. člen ZDR) Delavka, ki je odšla na porodniški dopust, ni prekinila delovnega razmerja in ji zato pripada za leto 1981 letni dopust v polnem obsegu. V primeru, da je izpolnila pogoj nepretrgane delovne dobe, lahko izkoristi letni dopust pred odhodom na porodniški dopust. V nasprotnem primeru pa ga bo lahko koristila po končanem porodniškem dopustu, ker bo takrat izpolnila ta pogoj, saj se porodniški dopust šteje v delovno dobo. Slednje velja ob pogoju, da bo končala porodniški dopust pred 31. 12. 1981.

Vprašanje: Delavec je bil celo leto 1980 v bolniškem staležu. Stalež je zaključil v februarju 1981. Ali lahko koristi letni dopust za leto 1980?

Odgovor: Po sedaj veljavnih zakonskih določilih izrabiti delavec letni dopust za tekoče koledarsko leto do konca koledarskega leta, če ga nastopi ob koncu leta, ga nepretrgoma nadaljuje v naslednje koledarsko leto. Zakon ne predvideva, da bi lahko delavec, ki zaradi bolniškega staleža dopusta ni mogel izrabiti v letu 1980, ker je bil celo leto v bolniškem staležu, prenesel izrabo dopusta za leto 1980 v leto 1981.

Po mnenju in praksi sodišč združenega dela bi do tega lahko prišlo le v primeru, če je delavec v letu 1980 že nastopil koriščenje dopusta, pa je med dopustom zbolel in bil zato v bolniškem staležu nepretrgoma do februarja 1981. V takem primeru bi lahko nadaljeval s koriščenjem dopusta po zaključitvi bolniškega staleža.

M.V.

•••

Kadrovski utrinki

Upokojili so se:

Debeljak Nadja, rojena 6. 12. 1955, v Mehanotehniki je bila zaposlena od 22. 2. 1977 do 25. 4. 1981, ko se je invalidsko upokojila. Delala je na delih in nalogah brizgalke plastičnih mas.

Poljak Franc, rojen 27. 6. 1924, v Mehanotehniki je bil zaposlen od 12. 3. 1960 do 29. 6. 1981, ko se je starostno upokojil. Delal je na delih in nalogah vratarja—čuvaja in vodje vratarsko—čuvajske službe.

Našim sodelavcem se za dosednji prispevek delovni organizaciji zahvaljujemo in jim želimo veliko zdravja in zadovoljstva.

25-letniki

Delavke DE -1500 „Pihane igrače“ so pred kratkim obiskale tovarno pohištva Meblo v Novi Gorici. Pri ogledu sodobne proizvodnje v tej tovarni so se zlasti zanimale za pohištvo, ki ga izdeluje ta delovna organizacija. Kasneje so udeleženske ekskurzije obiskale še Kobarid, Bovec in Izvir Soče. Ekskurzijo je priredila osnovna organizacija Sindikata TOZD I/5.

Take gneče na cestah velikokrat botrujejo raznim nezgodam, zato mora biti previdnost vseh udeležencev v prometu toliko večja.

Odšli iz DO od 1. 4. – 15. 6. 1981

TOZD „Tehnične igrače“

1. Horvat Aga – sporazumno
2. Pirih Damijan – sporazumno
3. Lepej Darja – sporazumno
4. Debeljak Nadja – invalidsko upokojena
5. Leban Zvonimira – sporazumno
6. Klemše Jožica – sporazumno
7. Masalin Ljubica – sporazumno
8. Udovič Ivka – sporazumno
9. Stojnič Dragoja – sporazumno
10. Nahirni Ljubica – discipl. razre.
11. Eler Silva – sporazumno
12. Cetin Nevija – sporazumno

TOZD „Kovinski izdelki“

1. Hasanagič Ismet – discipl. razre.

TOZD „Orodje--remont“

1. Glač Zdravko – sporazumno
2. Vlasič Dragan – v JLA

DS „Skupne službe“

1. Poljak Franc – starostno upokojen
2. Medved Mato – umrl

Prišli v DO od 1. 4. – 15. 6. 1981

TOZD „Kovinski izdelki“

1. Šurbek Božidar – urejevalec stružnih avtomatov
2. Bursač Jovo – urejevalec strojev

TOZD „Pliš igrače“

1. Racman Anica – sestavljalca
2. Benčič Ivanka – obračalka šivanih delov
3. Filipčič Marija – sestavljalca
4. Butinar Vedrana – sestavljalca

DS „Skupne službe“

1. Grželj Danica – vodja prodajalne

Stabilizacija — kaj vse je to?

– Stabilizacija ni le zategovanje pasu, ampak to da je treba pas uporabljati . . .

– Stabilizacijsko obnašanje je tudi sestavljanje mesečnega poročila TOZD o seveda – stabilizacijskem obnašanju . . . .

– Stabilizacijska poraba: domače zaloge praška, olja, cukra, žarnic, masla ali putra pa žal ne, ker nismo vedeli, da ga bo zmanjkovalo . . .

– Stabilizacija pa je tudi preživeti poletne (dopustniške) mesece brez zgoraj navedenega – kakor za koga, se ve!

Dopisujte

Obiskali smo naše dolgoletne sodelavce

Od 1. do 7. junija je bil letos prvič v naši občini organiziran teden starejših občanov. Aktivnosti, ki so potekale ves teden, so vključevale številne zanimivosti:

- v kulturnem domu v Izoli je bila pripravljena razstava ročnih in drugih del, s katerimi se starejši ukvarjajo,
- organiziran je bil simpozij, ki so se ga udeležili številni nosilci skrbi za starejše občane,
- veliko je bilo športnih tekmovanj, ki so se jih udeležila številna društva upokojencev,
- teden starejših pa je bil sklenjen z zaključno prireditvijo „Primorska poje“, na kateri so se predstavili številni pevski zbori

Širaj Anton

V Mehanotehniki sem delal 19 let in sicer od leta 1957 pa do konca leta 1976, ko sem se upokojil.

Delal sem na različnih delih, največ časa pa v štancariji kot izmenovodja, kjer sem dopolnil tudi svoj delovni staž. V tovarni sem preživel kot večina delav-

cev precej lepih, nekaj pa tudi slabih trenutkov. Kljub vsemu pa mi je „tovarna“ pomenila neko celoto – skup delavcev z istimi cilji, oddelek, kjer sem delal, pa ožjo družino, v kateri vsak dan rasteš.

Takoj, ko sem prišel v Mehanotehniko, je zame vladalo kratko mrtvilo, vendar sem se kmalu nato aktivno vključil v delo samoupravnih organov in delovanje družbenopolitičnih organizacij. Želja in navdih po nenehni ustvarjalnosti, po boju za čim boljše in lepšo prihodnost je v meni zrasla že, ko sem prvič zagledal lik partizana. Najprej sem bil član sekretariata ZK TOZD, kasneje me je želja po še širšem delovanju privedla v sekretariat delovne organizacije in nenazadnje v komite občinske konference ZK Ravno tako sem skušal s svojim delom in mišljenjem čim več doprinesti delu v samoupravnih organih.

Danes je moja aktivnost pa tudi navdih po vključevanju in delu precej manjša. Skušam živeti predvsem umirjeno in kar se da sproščeno. Lepih spominov na delo v Mehanotehniki je veliko, predvsem me je veselilo delo z mladimi, saj sem se v

njihovi družbi sprostil in se kar pomladil. Vesel sem bil, če je šlo delovni organizaciji dobro, če je delo potekalo brez zastojev, če nismo imeli izgub, saj je bila Mehanotehnika zame drugi dom.

Na žalost sem po upokojitvi izgubil z Mehanotehniko vse stike, zelo mi je žal, da se delavci pa tudi bivši sodelavci tako malo spomnijo na nas, ki smo ustvarjali današjo Mehanotehniko. Zelo rad bi si ogledal vse novosti v Mehanotehniki, prav tako pa bi želel s sodelavci nekoliko pokramljati.

Zelo me je nekoč prizadel odnos nekaterih delavk, ki so mi ga odkrito pokazale. Prišel sem k zobozdravniku, mislim, da si kot upokojenec Mehanotehnike lahko privoščim obisk pri zobozdravniku, kjer je bilo precej pacientov. Čakal sem pred vrati, ko je mimo prišla skupina delavk delovne enote „elektrovlak“ s pripombo: „Le kaj nam hodijo še ti upokojenci delat gužvo in zgago!“ Užaljen sem se obrnil in odšel domov, tudi k zobozdravniku nisem več prihajal. Med potjo domov so me nenehno spremljale misli, se te danes razposajene delavke zavedajo, da bodo nekoč, nekatere zelo kmalu, tudi same upokojenke, ki se bodo spominjale let prebitih v delovni organizaciji? Mislim, da na to ni nobena pomislila. Zelo rad pa bi jih srečal čez nekaj let, ko bodo na istem kot sem sedaj jaz.

Vsem delavkam in delavcem Mehanotehnike želim veliko delovnih uspehov, osebne sreče, v tem trenutku – tik pred dopustom, pa prijeten dopustniški počitek.

Stubelj Elda

V delovni organizaciji Mehanotehnika sem bila zaposlena 15 let, ko sem se decembra 1971 upokojila.

Delala sem na različnih delih in sicer v nabavi, na blagajni menze, v prodaji. Vsa leta sem

različnih društev upokojencev. Po prireditvi pa se je odvijala prosta zabava na rokometnem igrišču.

V naši delovni organizaciji smo teden starejših občanov obeležili s tem, da smo obiskali nekaj naših upokojencev, ki so s svojim delom in ustvarjanjem pomagali „rojevati“ današnjo Mehanotehniko. Številna leta zvestobe neki delovni organizaciji, zatem pa neizbežen prehod v mirno življenje upokojenca, je za marsikoga težak trenutek.

Če te pa potem kar hitro in za vedno pozabijo tudi sodelavci, če so z delovno organizacijo, ki ti je pomenila drugi dom, v trenutku pretrgane vse vezi, nastane praznina in počutiš se nepomemben kot odrabljen kos tovarniškega inventarja. Kaj o vsem tem in še o marsičem menijo naši bivši sodelavci?

seboj bolj povezani, več je bilo skupnih akcij in v glavnem smo se jih v polnem številu udeleževali.

Verjetno je to posledica razmer, v katerih smo takrat živeli, zrasli smo namreč sredi vojnega viharja in po svobodi smo morali obnavljati svojo domovino. Zavedali smo se, da je od nas, od našega dela, od naših skupnih ciljev odvisno, kakšen dom si bomo zgradili. V vseh teh letih življenja in dela v Mehanotehniki, pa bo zame ostal nepozaben spomin, ko smo se preselili v nove prostore, v prostore, ki smo jih zgradili sami s svojim delom. Polni pričakovanja smo pred selitvijo delali še z večjim elanom, saj smo se zavedali, da je pod našimi rokami rasla nova Mehanotehnika, ki bo v ponos predvsem pa spodbuda za še bolj zavzeto delo našim naslednikom, mlajšim delavcem. Pa je res?

Kot upokojenka Mehanotehnike si želim, da bi se obnovil pred leti sprejet sklep o srečanjih z upokojenci, rada bi si ogledala naše delovne prostore, ki so se prav gotovo zelo izboljšali. Prepričana sem, da smo takrat, ko sem še delala, veliko več vedeli o naših upokojencih. Obiskovali smo jih v bolnišnicah, seznanjeni smo bili z njihovi

vimi preselitvami, vedeli smo o njihovih aktivnostih in podobno. Nestrpno pričakujemo glasilu „MI“, saj nam predstavlja edini stik z delovno organizacijo.

Mehanotehniki želim veliko uspehov, delavce, s katerimi sem preživela največ delovnih dni pa pozdravljam.

Rener Stane

V delovni organizaciji Mehanotehnika sem se zaposlil leta 1958 in v tem kolektivu delal celih 21 let, ko sem se naposled 1. januarja 1979 upokojil.

Če na kratko preletim leta prebita v Mehanotehniki, me spomini ponesejo k mojemu prvemu delu. V računovodstvu sem delal kot likvidator, zraven pa sem vodil tudi blagajniške posle. Ob preselitvi podjetja, kar je bilo takrat največja radost vseh zaposlenih, sem delal v obratovnem knjigovodstvu, nazadnje pa sem bil vodja kalkulacij, kjer sem delal do upokojitve.

Najlepši in najbolj pestri spomini v vseh teh letih so vezani prav na delo v sindikatu, kjer sem bil kar precej aktiven. Za dolgoletno in uspešno delovanje v sindikatu sem bil leta 1972 odlikovan z redom dela s srebrnim vencem. Kot sindikalist sem bil podpisnik pogodbe za najem počitniškega doma v

(Nadaljevanje na 13. strani)

(Nadaljevanje z 12. strani)

Kranjski gori za delavce našega kolektiva. Kasneje smo morali sicer ta dom zapustiti, vendar smo takoj nato dobili priložnost kupiti dom v Črnem vrhu, vendar smo morali za ta odkup izvesti referendum. Zaradi toge politike nekaterih delavcev, sam referendum ni uspel in tudi ta počitniški dom nam je „padel v vodo“.

Vse naše prizadevanje in želje, da bi imeli naši sodelavci urejen počitniški dom, kjer bi se lahko z majhnimi stroški odpočili in se polni delovnega elana vrnili na delo, je padlo v vodo. Moramo priznati, da me je ta neuspešna akcija zelo prizadela.

Tudi danes ni nič bolje, čeprav sem prepričan, da bi z urejenim lastnim počitniškim domom osrečil tudi marsikateriga upokojenca Mehanotehnike. Danes, ko s kolektivom nimam več neposrednih vezi, se rad spominjam let, ki sem jih daroval razvoju delovne organizacije in kar večkrat se mi še dogaja, da včasih sanjam, kako v službi rešujem določene probleme. Ne morem razumeti, da so mi tovarniška vrata, za katerimi sem pustil več kot 20 let trdega dela zaprta pa ne samo kot delavcu, temveč na žalost tudi kot upokojencu. Kaj rado se namreč zgodi, da pozabimo na svoje dolgoletne sodelavce in jih zavržemo za „staro šaro.“

Vendar se uspehov Mehanotehnike veselim in zadovoljen sem, ko v časopisu „MI“, edinemu stiku z Mehanotehniko, preberem o uspešnem in pozitivnem poslovanju delovne organizacije.

Ob koncu bi želel, da bi se obnovil sklep sindikalne organizacije, v katerem smo zagotovili, da se vsaj enkrat letno dobimo z vsemi upokojenimi Mehanotehnike predvsem pa, da si lahko ogledamo nove prostore.

Želel bi, da bi se večja pozornost posvetila evidenci upokojenec (sprememba naslova, smrt, ipd.), saj se večkrat zgodi, da se časopis pošilja na napačen naslov ali osebam, ki jih ni več.

Delavcem Mehanotehnike želim veliko delovnih uspehov.

Toth Anica

V Mehanotehniko sem se zaposlila leta 1955, kjer sem delala na različnih delih: na polavtomatu, sestavljala sem motorčke, kasneje kot kontrolorka in nazadnje kot evidentičarka v skladiščni službi, od koder sem se leta 1963 upokojila. Bila sem član različnih samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij, predvsem v sindikatu.

V začetku smo delali v starih in neprimernih prostorih, razkropljeni po celi Izoli. Kasneje smo se preselili v nove prostore, kjer smo začeli z novim načinom proizvodnje. Organizirali smo razna srečanja, proslave v počastitev raznih praznikov. Takoj po upokojitvi sem še veliko svojega časa porabila za delo v organizaciji ZB in AFŽ, vendar sem morala kasneje zaradi zdravstvenih razlogov vso aktivnost opustiti.

Spominjam se: Bilo je v zimskem času, bila sem doma bolna. Zvečer okoli 22. ure je k meni in še k nekaterim mojim sodelavkam prišel takrat zelo aktiven in glavni organizator tov. Vrabec in nam povedal, da bo naslednjega dne našo delovno organizacijo obiskal tov. Tito in tedanji kamboški princ Sihanuk.

Kljub mrazu in pozni uri smo se takrat odpravili v tovarno in jo pospravljale in urejale vse do 4. ure zjutraj, ob 6. uri pa smo pričele z rednim delom. Takih podaljšanih delovnikov je bilo takrat veliko, velikokrat smo v tovarni prebili tudi noč in zjutraj prišli redno na delo. Ni nam bilo težko, čeprav smo bili večkrat ločeni od svojih družin, želeli smo čim več ustvariti, zavedali smo se, da bo Mehanotehnika rasla pod našimi rokami.

Organizacija sindikata je takrat o svojih delavcih pa tudi upokojenecih veliko več vedela, kot jih verjetno pozna in ve danes. Svojim sodelavcem smo nudili veliko pomoči, pa ne mislim samo denarne. Spominjam se: Leta 1962 sem bila operirana, doma sem imela tri otroke. Ko sem prišla iz bolnice, so mi sodelavci v Mehanotehniko priskrbeli perico, ki mi je prišla domov oprat najnujnejše, takrat namreč ni bilo pralnih strojev.

Veliko je bilo lepih, prijetnih spominov na številna leta preživetja v kolektivu, spomini na humanost, sodelovanje, enotnost in medsebojno pomoč ostajajo nepozabni.

Danes si kot upokojenka želim, da bi vsaj enkrat lahko videla prostore, delovne pogoje, proizvodnjo. Res ne moremo v tem vedno hujšem boju s časom pričakovati od Mehanotehnike

ne vem kakšno zanimanje za svoje upokojenec, vendar je že ta vaš obisk in razgovor z menoj, znamenje, da nas le niste čisto pozabili. Zelo lepo bi bilo, ko bi Mehanotehnika imela svoj počitniški dom, ki bi ga izven sezone lahko z zado-

voljstvom koristili tudi upokojenec.

In nenazadnje želim Mehanotehniki veliko uspeha, delavcem pa veliko zadovoljstva.

pripravila:
Aleksandra Grbec

Športna dogajanja:

Tradicionalni nogometni turnir

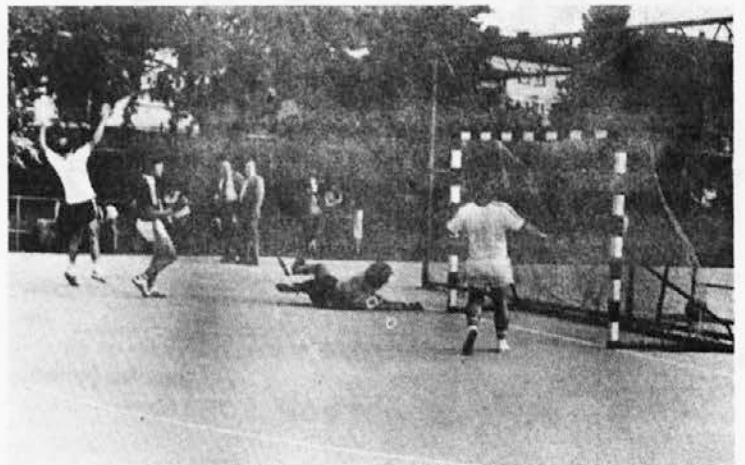
Pod pokroviteljstvom ZSMS Mehanotehnika se je v počastitev dneva mladosti odigral turnir v malem nogometu med ekipami TOZD in DSSS.

Na to tekmovanje se je prijavilo 8 ekip ki so bile razdeljene v dve skupini. Ekipe so igral v

(Nadaljevanje na 14. strani)

Številna udeležba navijačev na finalni tekmi.

Gol . . . . . vratar ekipe TOZD „Orodje-remont“ je nemočno gledal žogo v mreži

Nekoliko utrujeni, vendar zadovoljni z uspehom — zmagovalna ekipa.

Tudi igralci TOZD „Orodje-remont“ se niso kar tako dali, do konca so poskušali ubraniti lanskoletni naslov prvaka, vendar . . .

(Nadaljevanje s 13. strani) obeh skupinah po sistemu – vsak z vsakim.

V mali finale, oziroma v boj za 3. in 4. mesto sta se uvrstili ekipi TOZD „Kovinski izdelki“ in DS „Skupne službe“. V tej polfinalni tekmi je bila ekipa DS „Skupne službe“ boljši nasprotnik, premagala je moštvo TOZD „Kovinski izdelki“ in tako osvojila 3. mesto. V zadnjem tekmovalnem dnevju sta se pomerili najboljši ekipi obeh skupin in sicer: ekipa TOZD „Tehnične igrace“ in ekipa TOZD „Orodje-remont“.

Trudno tekmo si je ogledalo okoli 300 gledalcev, med katerimi je bilo veliko število

glasnih navijačev obeh moštev. Po lepi pa tudi razburljivi tekmi je ekipa TOZD „Tehnične igrace“ premagala ekipo TOZD „Orodje – remont“ z rezultatom 3:0.

Na letošnjem nogometnem turnirju je torej slavila ekipa TOZD „Tehnične igrace“ in si tako povsem zasluženoma priigrala prehodni pokal, ki je bil do te tekme v rokah ekipe TOZD „Orodje –remont“.

Povemo naj še to, da je bil najboljši igralec in strelec največjega števila zadetkov igralec TOZD „Kovinski izdelki“ Babič Gojko. Po končanem turnirju so predstavniki ZSMS podelili najboljšim ekipam in posameznikom priznanja.

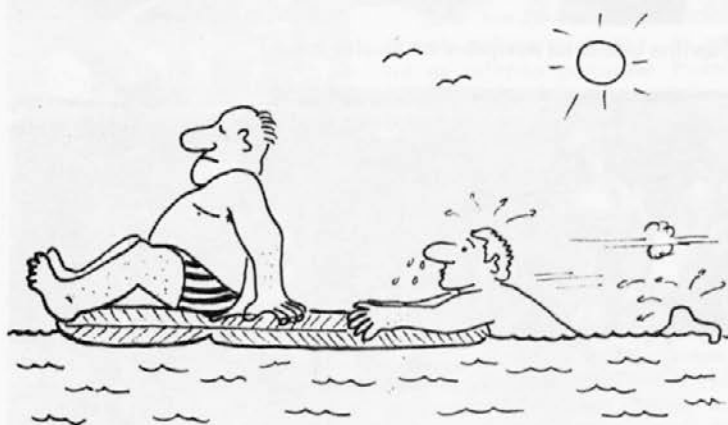
Edo Božič

Ta veseli dan ali — delavec odhaja na dopust

Pred nami je tako ali drugače pričakovani — dopust. Raztepli se bomo na vse konce in kraje

naše lepe domovine in za večino bo 3. avgust prvi dopustniški in tudi delovni dan

Naš karikaturist si je dopustniške dni nekaterih sodelavcev zamislil tako:

DIREKTOR IN NJEGOV ŠOFER

VRATAR

ČLAN DELAVSKE KONTROLE

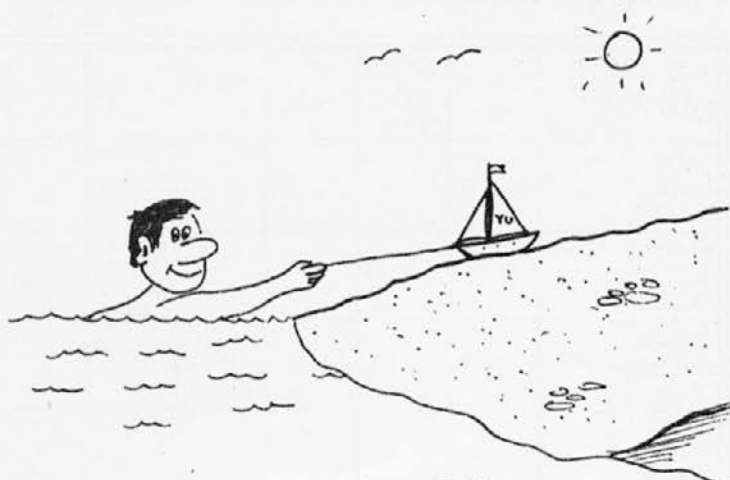

ŠEF TRANSPORTA IN NAKLADALEC

REFERENT ZA LJUDSKO OBRAMBO

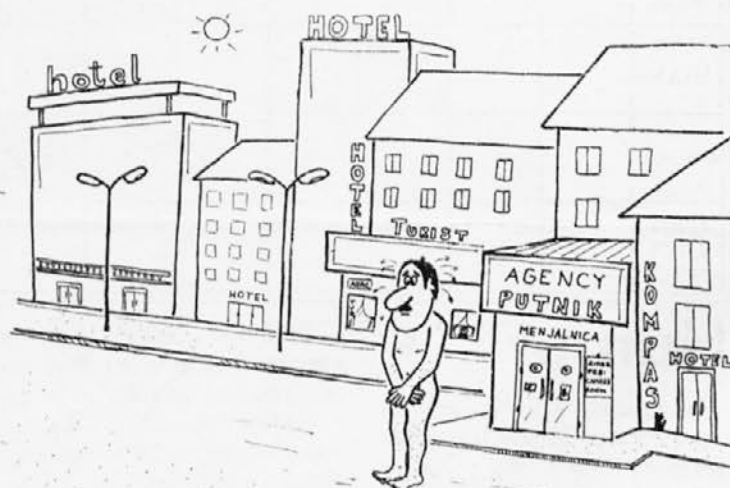

VODJA RAZVOJA

Dopustniški živ-žav

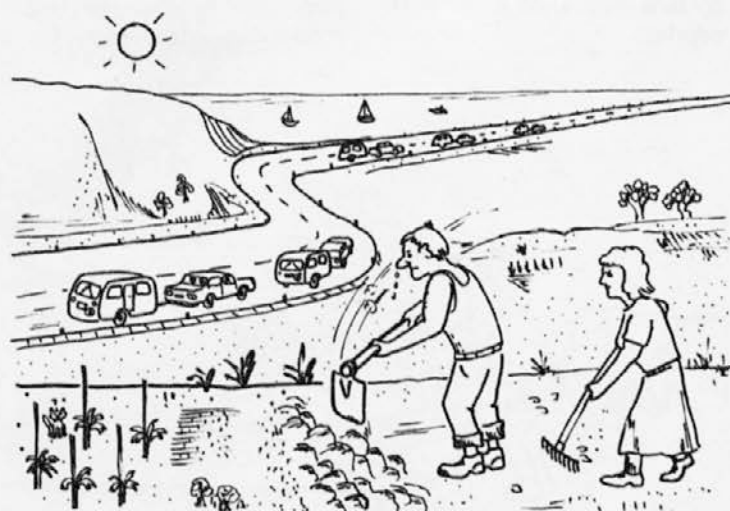
Po zaslugi naše sindikalne organizacije bomo letos – kot že vrsto let – dopustniške dni preživel v takšnem počitniškem domu.

Pa so rekli, da je regres dovolj za štirinajst dni . . . no, sedaj pa je komaj peti dan . . . . .

Možek, kaj bi napravil, če bi me napadel morski pes?
Nič, kar sam naj se brani!

Žena veš kaj, pri današnjih cenah je najboljšo, da letos preživiva dopust kar tu na njivi, regres pa spraviva za prihodnje leto da si bova z njim kupila večjo motiko.

Križanka za razvedrilo

SEST. J. PIŽENT	IZVIR SAVE BOHINJE	KORALNI OTOK	OSNOV GLASB. DELA	OS. ZAJNEK	URANKAN EDI	FOSFOR	LUKNJA	SREDOZ. RASTLI-NA	YANADIJ	ZAŠČITA KOŽE PRI RIBAH	JUGOSLOV. SKUPNOST	KORALNI OTOK	2. ŠMLON OS. ZAJNKA	11. ČAKA	ŠPANSKI SPOLNIK	
NAČIN UPRAV. PODJETJA																
GL. MESTO SOŠED. DRŽAVE						AVTOM. OZNAKA OGULINA-ČE			ODPRTINA V GLAVI NOVITETA					OBLJU-BIJEVA DEŽELA		
DOMAČA VPREŽNA ŽIVAL				ŠALA	PREDU-JEM REŠKA RAFINER.						ŽUŽELKA 400 m ²					MORSKA RIBA
MANJŠI OTOK V JADRANU							ŠANOGLAS ZDPUŽENA ARABSKA REPUBL.						44. IN 20. ČRKA ISLAMSKI POST. HESEC			
3. ČAKA		PRAZGOD. ŽIVAL NAMEDA										ZADNJI DEL ŽIVALI IGRA S KAPTANI				
ŽENSKO IME						mi		ARABSKI ŽREBEC		mi		TEŽA ENBALAZE TOČKA				
mi	VZKLIK VODOPAD			ITALJ. FILMSKI KOMIK	mi	FILMSKA IGRALKA EVA MOŠKO IME				GOROVJE V OSREDNJI AZIJI						
ELEKTR. MORSKA RIBA					TOČKA (H.RV.)		BIVŠI TEDNIK			DRŽAVA NA BLIŽ. VZHODU						mi
ITAL. SPOLNIK			OGRAJA TO NEKTARA					mi	ŽVEPLO	ŠIFRA BRŠKA ČRKA						mi
KIRURG							11. ČAKA	PTICA TATICA								mi mi
POSHEH. LITER. DELO									mi		mi mi					mi mi

Humor

V zgodnjih jutranjih urah se Jaka vrača po krokanju skupaj s sosedom domov. Ko pride do vrat, začne Jaka po njih praskati.

— Za vrage, zakaj pa to počneš? se čudi sosed.

— Hk, veš, ključa nimam, pa bo žena mislila, da je pes in bo odprla."

Zdravnik pacientu: „Ni se vam treba vznemirjati. Pred leti sem imel isto bolezen."

Pacient nezaupljivo: „Že mogoče, ampak verjetno ste imeli drugega zdravnika."

Potočnikovim se je po dolgem času le posrečilo dobiti prostornejše stanovanje. Vsi v

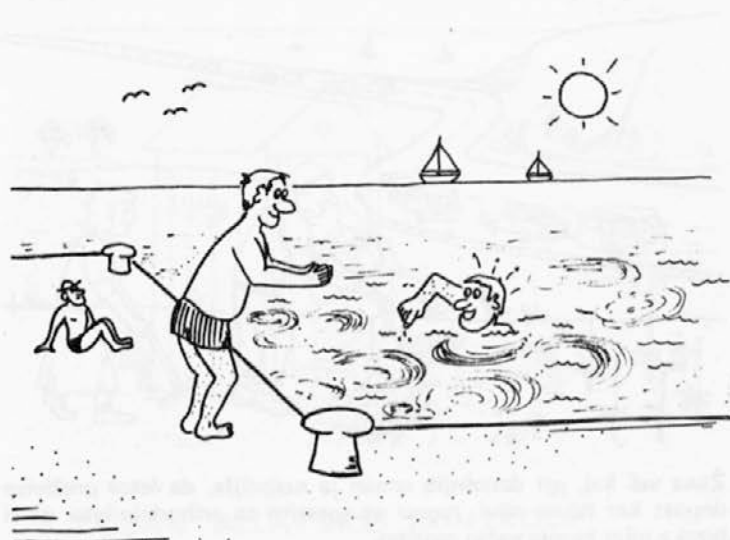
družini so ga bili veseli. Kmalu po preselitvi je sosedova teta vprašala sedemletnega Borisa: „No, Boris, kako se počutiš v novem kvartirju?"

„Oh, tako lepo je, teta! Zdaj spim v svoji sobici in moja sestra tudi spi v lastni sobici, le naši mami ni dobro. Ona mora še zmeraj spati skupaj z očkom!"

Janez pripoveduje sosedu:

— Težko je živeti z mojo ženo. Prej je bila poročena z milijonarjem...

— Še težje je z mojo! Ona misli, da je zdaj poročena z milijonarjem!

Kar korajžno noter Francelj, saj je nafta samo na vrhu, spodaj pa je ... morje ...

— Natak, koliko je stara ta kokoš?

— Oprostite, ampak h kuri prilagamo omako, riž in solato, življenjepisa pa nikoli.

— Ali je vaše stanovanje res tako vlažno kot govorite?

— Še bolj, včeraj smo v mišjo past ujeli ribo.

— Ali se ti ne zdi, da plešem danes že veliko bolje?

— Že, že. Pa se mi vseeno zdi, da sem ti še vedno v napoto.

MI Mehanotehnika izdaja delovna organizacija „Mehanotehnika“ Izola.

Glasilo izdaja uredniški odbor: Bolha Jože, Dujc Andrej, Flajs Brigita, Mahnič Vojko, Lovrečič Albin, Popovič Željko, Sosič Dušan, Štosar Boleslav.

Glavni urednik: Aleksandra Grbec
Odgovorni urednik: Milan Vuga
Fotografije: Žika Jovičič

Naslov uredništva: MI „MEHANO-TEHNIKA“ 66310 Izola, Polje 9, telefon 62-121, int. 205. Priprava za tisk: IBM-Dnevnik v Ljubljani, tiska BIROTISK GROSUPLJE!

Glasilo izhaja v nakladi 2000 izvodov. Po mnenju republiškega komiteja za informacije SR Slovenije št. 421-1/72 z dne 2. 9. 1980 je glasilo MI Mehanotehnika oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov (7. točka 1. odstavka 36. člena zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu — ur. list SFRJ 33/72).